

▶ ‘ಸಿನಿಕಾವ್ ವಿಶೇಷ’ ಜೂನ್ ಸಂಚಿಕೆಯ ಮೌಲ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದೆ. ಜನಪದ, ಬಯಲಾಟ, ತೋಗಲುಬೆಳಂಬಿಯಾಟ, ರಂಗರೀತೆ, ಸಿನಿಗಿತೆ – ಈ ಎಲ್ಲಾ ಹಾಡುಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸೋಗುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕುವೆಂಪು, ಬೇಂದ್ರೆ, ಅಡಿಗರ ಕಾವ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಹೊಲಿಸುವುದು ಬಾಲಿಶನ್. ಒಮ್ಮೆ ಕಾವ್ಯದೇ ಬೀರೆ, ಕೇಳಿ ಕಾವ್ಯದೇ ಬೀರೆ ಎನ್ನುವುದೊಂದು ಸೂಕ್ತ ಸಂಗತಿ. ಅದನ್ನು ಕವಿಗಳು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಹುರುಕಡ್ಡಿ ಶಿವಕುಮಾರ,
ಹಾಗರಿಬೊಮ್ಮೆನಕಳ್ಳಿ

▶ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಗೀತರಚನಕಾರ ದೊಡ್ಡರಂಗಗಳಿಂದ ಅವರ ಬರಹದಲ್ಲಿ (ಸಿನಿಮಾ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ‘ಶುದ್ಧ’ ನಾಹಿಕ್ಕೆ ಎನ್ನಬಹುದೇ?) ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಿನಿಮಾ ಮಾಡುವುದ ನಡುವಿನ ವಿಶೇಷಣೆ ಅರ್ಥಪೂರಣವಾಗಿದೆ. ಚಿತ್ರಗೀತಗಳನ್ನು ಇತರೆ ಸಾಹಿತ್ಯದೊಡನೆ ಮಳನೆ ಮಾಡುವುದು ಅನವಶ್ಯಕ. ಬದಲಾವಣೆ ಜಗದ ನಿಯಮ ಅಲ್ಲವೇ? ರಾಜೀವ್ ಎನ್. ಮಾಗೆಲ್, ಸಕ್ರೀತಪುರ ಚಿದಾನಂದ ಸಾಲಿ ಅವರ ತೆಲುಗು ಕವಿ ಶೇ. ಶಿವಾರಾಜ್ ಪರಿಚಯಾತ್ಮಕ ಬರಹ ‘ಮಣಿ ಹೂವಿನ ಘರುಲು!’ ದಿಟಕ್ಕು ಪರಿಮಳದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ.

ವೋಹನ ಹಣಿ, ಅಮೀನ್ಗಡೆ

▶ ಹನುಮತಿ ಉಡುಪ ಅವರ ‘ಪ್ರಾರಭ್ಯ’ ಕತೆ ವಾಸ್ತವಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದ್ದು, ನೈಜವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ನೋವು ನಲಿವಿನ ಚಿತ್ರಣ ಮನಸಲಕುವಂತಿದೆ.

ಕಮಲ ಓಂಕಾರಮೂರ್ತಿ

ಸಿನಿಕಾವ್
ವಿಶೇಷ

▶ ಮಧುರಾ ಕರ್ಣಂ ಅವರ ಕತೆ ‘ತೇರೆಮರೆಯ ಸತ್ಯಗಳು’ ಅಹಂಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಸೆಲ್ಲಿದ್ದ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾರ್ಪಿರುವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಹಳೆಮನೆ ರಾಜಶೇಖರ ಅವರ ‘ಕವ್ಯ ಸುಳಿ’ ಕತೆಯ ಆಪು ಭಾಷೆ ಆವ್ಯಾಖಾವ ಮೂಡಿಸಿತು.

ನೀಲಮ್ಮ ಕುಮಾರಪ್ಪ, ಲಿಂಗೂರು

▶ ‘ಕಲ್ಪನೆ ಕಾವ್ಯ’ದ ಏರಿಕೂ ಕವಿತೆಗಳು ಬೆಂಬಿಗಿವೆ. ನಾಳಿಯ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಇಂದಿನ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಎದೆಗೊಟ್ಟು ನಾಗುವ ಸಂಸಾರಗಳ ಚಿತ್ರಣದ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಒದುವುದೇ ಖಿಂಡಿ.

ಭಾರತಿ ಕುಲಕರ್ಣ, ಧಾರವಾಡ

▶ ‘ವಿಮರ್ಶೆ ಯಾರೆ? ಯಾರಿಗೆ?’ ಅಂಕಣದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ವಿಮರ್ಶಕರಾದ ಎಚ್.ಎಸ್. ರಾಘವೇಂದ್ರ ರಾವ್ ಮತ್ತು ಟಿ.ಪಿ. ಅಶೋಕ ಅವರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ಅರ್ಥಪೂರಣವಾಗಿವೆ. ಒಳೆಯ ಕೃತಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಬೆಲೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಬಿ.ಕೆ. ಓಂಕಾರಮೂರ್ತಿ, ಬಿ.ಜಿ. ಕೆರ್